váchárym in particula इति दशलक्षणवैष्णवाः inscripta septem alii sectae Vishṇuiticae praeceptores occurrunt, eorumque sedes nuncupantur. Quae nomina exscripsissem, nisi codicis conditio prohibuisset. Formula, qua votum concipitur, in fine haec datur: ओं अद्य श्रीब्रह्मणो द्वितीयपरार्द्धे श्रीश्वेतवाराहकल्पे अष्टाविंशतितमे कलौ युगे जंबुद्वीपे भारतखंडे आर्यावर्ते वैवस्वतमन्वंतरे । अमुकमासे । अमुकपक्षे । अमुकवासरे । अमुकनक्षत्रे । अमुकतिथौ अमुकक्षेत्रे ॥ श्रीरामप्रीत्यर्थं स्नानमहं करिष्येति संकल्पः ॥ Pict. VIII. homo in pelle tigrina sedens et ritus sacros agens repraesentatur. Ante eum vasa ad perficiendas ceremonias necessaria disposita sunt, a tergo minister flabellum tenens adstat. (MILL 112[h].)

733.

In foll. 348–384. *Śrírámapaddhatis*, Rámae colendi rituale, inest, *Rámánujae* auctori tributum. Incipit: ओं गुरुर्ब्रह्मा गुरुर्विष्णुगुरुर्देवमहेश्वरः । गुरुरेव परं ब्रह्म तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ Et ceremoniae et preces, quibus Ráma quotidie adorandus est, describuntur. Pleraque cum Rámamantrapaṭala consentiunt, attamen hic noster libellus haud dubie antiquior est. Subscriptio haec: इति श्रीमद्रामानुजाचार्यकृतं श्रीरामपद्धतिवेदोक्तं संपूर्णम् ॥ (MILL 112[i].)

734.

Lit. Devan. Charta Ind. Foll. 80. Long. 10. Lat. 6. Linn. 9.

Mantrarahasyaprakáṣiká, quo libro *Nílakaṇṭhas*, Govindae filius, aliquot Ṛigvedae versuum interpretatione, Vedam ad Kṛishṇam solum referendum esse probavit[1]. Opus in capita quatuor divisum est. Initium, paulum emendatum, hoc:

सत्यज्ञानमनंतं यन्नद्विष्णोः परमं पदं ।
प्राप्तुं मंत्रेषु गोपालविष्णोः कर्माणि पश्यत ॥१॥

'ननु सत्यादिलक्षणमखंडैकरसं विष्णोः परमपदं । तत्राविद्यावद्विषयाणि कर्माणि न संभवंति । नितरां क्रियापराणां मंत्राणां तत्प्रकाशनपरत्वं । नितरां तत्कर्मावगत्या परमपदप्राप्तिः संभवतीत्ययोग्योऽयं नियोग' इति चेत् । सत्यं । संति परमात्मनः पंच रूपाणि भूबीजांकुरतरुफलोपमानि शुद्धशबलविराड्विष्णुदेवतासंज्ञानि ॥ etc.

Specimini hi capitis secundi versus inservient: तदिदं हरिवंश उपबृंहितं । वृकभयाद्वृंदावनं प्रति गोकुलाद्गोपाला गता इति । तत्र गत्वा गवां लालनं करोतीत्यृषिराह । सूयवसादिति ।

सूयवसाद्भगवती हि भूया
अथो वयं भगवंतः स्याम ।
अद्धि तृणमघ्न्ये विश्वदानीं
पिब शुद्धमुदकमाचरंती ॥२॥

एकवचनं जात्यभिप्रायं । सुष्ठु शोभनं तृणमत्तीति सूयवसात् । भगवत्यैश्वर्यवती हि प्रसिद्धमस्मभ्यं भूयाः । भव ॥ अथो वयमपि भगवंतः स्याम । अद्धि भक्षय तृणं । पुनरुक्तिरादरार्था । अघ्न्ये अद्य विश्वदानीं सर्वदाचरंती पर्यटंती शुद्धमुदकं पिब ॥

कालियदमनमाह । दासपत्नीरिति ।

दासपत्नीरहिगोपा अतिष्ठ-
न्निरुद्धा आपः पणिनेव गावः ।
अपां बिलमपिहितं यदासी-
द्वृत्रं जघन्वाँ अप तद्वेवार ॥३॥

दस्यंत्युपक्षीयंते लोका अनेनेति दासो हिंस्रः । तस्य पत्नीरिव पत्नीः सहधर्मचारिणीर्हिंस्रविषदूषिता अतिष्ठन् । आसन् ॥ यतोऽहिः कालियाख्यः सर्पः । गोपयतीति गोपाः स्वामी यासां ता अहिगोपाः । अत एव निरुद्धा इतराभोगाः । पणिना चोरवृंदेन गाव इव निरुद्धाः । अपां मध्ये बिलमहिगृहस्य द्वारं यदपिहितमद्रिरेवाच्छादितमासीत् तद्वृत्रं जघन्वाञ्छत्रुं जिगमिषुः । हंतिरत्र गत्यर्थः । अपववार । अपावृणोत् । उद्घाटितवान् । तीरस्थं तरुमारुह्यात्युच्चस्थानाद्यमुनायां निपत्य कालियमभ्यभूदित्यर्थः ॥

ततश्च किमभूदित्याह ।

अपादहस्तो अपृतन्यदिंद्र-
मास्य वज्रमधि सानौ जघान ।
वृष्णो वध्रिः प्रतिमानं बुभूष-
न्पुरुत्रा वृत्रो अशयद्व्यस्तः ॥४॥

अपात्पादहीनोऽहस्तो हस्तहीनः सर्पत्वादेवेदृशोऽपींद्रं कृष्णं प्राप्यापृतन्यत् । अयुध्यत् । तेन सह युद्धं कृतवान् । अस्य कालियस्य सानौ मूर्धनि वज्रमाजघान । भगवत्पदचिह्नभूतं शिरस्याजगाम । तदंकितं शिरोऽभूदित्यर्थः । सोऽयं । वध्रिश्चर्मयष्टिका । तत्सदृशनिस्तेजाः कालियो वृष्णो हरेः प्रतिमानं प्रतिचिह्नं वज्ररेखारूपं बुभूषन्भूषामिवात्मनः कुर्वन्नशयत् । शयनं चकार । निरुद्यमोऽभूत् । कीदृशः । पुरुत्रा व्यस्तोऽनेकैः प्रकारैर्निरस्तः ॥

नदं न भिन्नममुया शयानं
मनो रुहाणा अति यंत्यापः ।
याश्चिद्वृत्रो महिना पर्यतिष्ठ-
त्तासामहिः पत्सुतःशीर्बभूव ॥५॥

नदं न शोणादिकं नदमिव शयानं दीर्घाकारेण पतितं यतोऽमुयानेन कृष्णेन भिन्नं निर्जितमनु पश्चादापो यमुनाजलान्यतियंति अत्युत्कर्षेण

---

[1] यत्किंचिद्देवतो मंत्रो विष्णुलीलोपबृंहितः । वैष्णवः स, यतो विष्णुः सर्वदैवतनामभृत् ॥ fol. 3[a].